

63

DECYZJA MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 16 stycznia 2004 r.

utrzymująca w mocy decyzję Ministra Gospodarki z dnia 6 stycznia 1999 r. w sprawie wprowadzenia opłaty celnej dodatkowej w związku z nadmiernym przywozem niektórych rodzajów obuwia pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

Na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 1 oraz art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz. U. Nr 157, poz. 1027) w związku z art. 37 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz. U. Nr 43, poz. 477, z późn. zm.²⁾) oraz na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.³⁾)

postanawia się:

1. Utrzymać w mocy decyzję Ministra Gospodarki z dnia 6 stycznia 1999 r. w sprawie wprowadzenia opłaty celnej dodatkowej w związku z nadmiernym przywozem niektórych rodzajów obuwia pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (M. P. Nr 3, poz. 13).

2. Decyzja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uzasadnienie**I. Stan sprawy**

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 1998 r. (M. P. Nr 26, poz. 380) wszczęto postępowanie ochronne w związku z nadmiernym przywozem na polski obszar celny określonych rodzajów obuwia importowanego z Chińskiej Republiki Ludowej. Minister Gospodarki decyzją z dnia 6 stycznia 1999 r. w sprawie wprowadzenia opłaty celnej dodatkowej w związku z nadmiernym przywozem niektórych rodzajów obuwia pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (M. P. Nr 3, poz. 13), zwaną dalej „decyzją z dnia 6 stycznia

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 123, poz. 1352, z 2002 r. Nr 125, poz. 1063, Nr 153, poz. 1271 i Nr 188, poz. 1572 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2261.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660.

1999 r.”, ustanowił ostateczny środek ochrony w postaci opłaty celnej dodatkowej na okres 3 lat.

Skarżący złożyli wniosek o wyłączenie spod działania środka ochronnego „markowego” obuwia sportowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej o cenie znacząco wyższej od większości asortymentów sprowadzanych z tego kraju. Minister Gospodarki pismem z dnia 15 listopada 1999 r. stwierdził, że nie ma podstaw do zmiany decyzji z dnia 6 stycznia 1999 r. Skarżący zaskarżyli to pismo do Naczelnego Sądu Administracyjnego, wnosząc o uznanie go za decyzję administracyjną. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie przychylił się do skargi stron i wyrokiem z dnia 15 marca 2001 r. (sygn. V SA 2938/99) uchylił decyzję z dnia 15 listopada 1999 r. Minister Gospodarki po ponownym rozpatrzeniu sprawy decyzją z dnia 21 grudnia 2001 r. utrzymującą w mocy decyzję z dnia 6 stycznia 1999 r. w sprawie wprowadzenia opłaty celnej dodatkowej w związku z nadmiernym przywozem niektórych rodzajów obuwia pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (M. P. Nr 47, poz. 781) utrzymał w mocy decyzję z dnia 6 stycznia 1999 r. Decyzja z dnia 21 grudnia 2001 r., po ponownym zaskarżeniu przez strony, została uchylona wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 grudnia 2002 r. (sygn. V SA 256/02).

II. Ustalenia w toku ponownego rozpatrzenia sprawy

W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 grudnia 2002 r. (sygn. V SA 256/02) Minister Gospodarki zobowiązany został do uzupełnienia postępowania dowodowego w zakresie ustalenia:

- 1) istnienia krajowej produkcji towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego do towaru

wskazanego przez skarżących, to jest markowego obuwia sportowego;

- 2) podobieństwa/bezpośredniej konkurencyjności towaru wskazanego przez skarżących do towaru produkcji krajowej, to jest polskiego obuwia sportowego;
- 3) wielkości przywozu towaru wskazanego przez skarżących w celu stwierdzenia, czy przywóz wzrósł w ilościach bezwzględnych lub w stosunku do wielkości krajowej produkcji obuwia sportowego.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej ustalił, co następuje:

Ad. 1)

Na podstawie zebranego materiału stwierdzono, że w okresie badanym istniał przemysł krajowy produkujący obuwie sportowe. Zagadnienie relacji wytwarzanego przez tegoż producenta obuwia (bezpośrednia konkurencyjność/podobieństwo) w stosunku do obuwia wskazanego przez skarżących zostało rozwinięte w następnym punkcie. W latach 1995—1997 ww. obuwie sportowe produkowane było w Fabryce Obuwia Sportowego „FABOS” w Krośnie. Należy także zaznaczyć, iż do grudnia 1993 r. również w Wałbrzyskiej Wytwórni Sprzętu Sportowego POLSPORT wytwarzano obuwie sportowe. W dalszym toku analiza została ograniczona do materiału przedstawionego przez Fabrykę Obuwia Sportowego „FABOS” z Krosna, gdyż był to jedyny istniejący zakład produkujący obuwie sportowe w okresie badanym (1995—1997).

Tak ustalona wielkość produkcji krajowej wyniosła:

Rok	Produkcja obuwia sportowego ogółem łącznie z przerobem uszlachetniającym	Produkcja obuwia sportowego do sprzedaży w kraju
1995	brak danych	brak danych
1996	96 996	86 800
1997	109 923	87 432

Brak dokładnych danych z 1995 r. oraz danych z lat przed okresem badanym uniemożliwia określenie tendencji zmian wielkości produkcji krajowej. Z informacji uzyskanych od producenta wynika, że w latach 1995 i 1996 produkcja obuwia sportowego prowadzona była na podobnym poziomie. Jednakże zebrane dane wystarczają do uzasadnienia tezy, że produkcja taka istniała w okresie badanym.

Ad. 2)

Zgodnie z art. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem

towarów na polski obszar celny towar podobny to „*towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem ochronnym lub w razie braku takiego towaru inny towar, który pomimo że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cechy ściśle odpowiadające cechom towaru objętego tym postępowaniem*”, natomiast towar bezpośrednio konkurencyjny to „*towar, który chociaż nie spełnia wymogów określonych w pkt 1 (tj. nie jest towarem podobnym), ze względu na możliwość użycia go do tych samych celów i spełniania przez niego tych samych funkcji oraz ze względu na jego cenę może być uznany za substytutowy*”

w odniesieniu do towaru objętego postępowaniem ochronnym”.

W toku ponownego rozpatrzenia sprawy nie używano materiałów dowodowych, które przesądzałyby ustalenie, czy towar wskazany przez skarżących jest towarem podobnym do towaru produkcji krajowej. Nie jest możliwe przeprowadzenie tak szczegółowych badań porównawczych sportowego obuwia krajowego i importowanego ze względu na brak egzemplarzy obuwia sportowego produkcji krajowej, które było obecne na rynku w okresie badanym, tj. w latach 1995—1997. Mając powyższe na uwadze, organ ograniczył badanie do ustalenia, czy towar wskazany przez skarżących jest bezpośrednio konkurencyjny w stosunku do towaru produkowanego w okresie badanym w kraju. Badanie przeprowadzono zgodnie z zaleceniami Naczelnego Sądu Administracyjnego zawartymi w uzasadnieniu wyroku (sygn. V SA 256/02), w oparciu o analizę następujących czynników:

- możliwości użycia do tych samych celów,
- spełniania tych samych funkcji,
- możliwości uznania za substytutyczne ze względu na cenę.

Analizie poddano katalogi i materiały przekazane przez skarżących oraz foldery obuwia sportowego z okresu badanego przesłane przez producenta krajowego.

Prezentowana w folderach część asortymentu obuwia sportowego produkowanego przez przemysł krajowy w okresie badanym to obuwie: turystyczne, treningowe, do piłki nożnej, hokejowe, do jazdy figurowej na lodzie, zjazdowe, narciarskie biegowe i pozjazdowe. Natomiast skarżący w nadesłanych materiałach oferowali obuwie w następujących asortymentach: turystyczne, treningowe, do piłki nożnej, do tenisa, do jazdy na rowerach górskich, do biegania, do piłki ręcznej, do siatkówki, do koszykówki, joggingu i aerobiku, bokerskie, zapaśnicze i dla ciężarowców.

Należy również zauważyć, iż obuwie sportowe produkowane w Fabryce Obuwia Sportowego „FABOS” używane było przez osoby uprawiające profesjonalnie/półprofesjonalnie sport, o czym świadczy treść pisma Wojskowego Klubu Sportowego „WAWEL” w Krakowie. Zaś z folderów przesłanych przez skarżących jednoznacznie wynika, iż oferta skarżących również była skierowana do podobnej grupy konsumentów. Oznacza to, że obuwie sportowe produkcji krajowej mogło być (i było) użyte do tych samych celów i spełniało te same funkcje co obuwie sportowe sprowadzane przez skarżących.

Ceny obuwia produkcji krajowej i obuwia pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, sprowadzane przez skarżących, kształtowały się następująco:

Rok	Ceny obuwia sportowego pochodzącego z ChRL (w PLN)	Ceny krajowego obuwia sportowego (w PLN)
1995	54,13	—
1996	49,25	44,47
1997	48,60	49,03

Średnie ceny obuwia sportowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej były porównywalne ze średnimi cenami krajowego obuwia sportowego.

Biorąc powyższe pod uwagę, choć nie jest możliwe jednoznaczne określenie podobieństwa krajowego obuwia sportowego do obuwia importowanego, zdaniem organu obuwie sportowe produkcji krajowej było bezpośrednio konkurencyjne w stosunku do obu-

wia sportowego sprowadzanego przez skarżących, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

Ad. 3)

Wielkość przywozu obuwia sportowego wskazanego przez skarżących we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 3 marca 1999 r. kształtowała się w okresie badanym następująco:

Rok	Wielkość przywozu obuwia sportowego w parach
1995	70 839
1996	201 333
1997	323 404

W okresie badanym import obuwia sportowego wskazanego przez skarżących dynamicznie wzrastał w ilościach bezwzględnych:

Rok	Dynamika importu
1995	100 %
1996	284,2 %
1997	160,6 %

Wielkość przywozu obuwia sportowego w stosunku do produkcji krajowej takiego obuwia wynosiła:

Rok	W stosunku do produkcji ogółem	W stosunku do produkcji przeznaczonej do sprzedaży
1995	brak danych	brak danych
1996	207,6 %	231,9 %
1997	294,2 %	369,9 %

W okresie badanym nastąpił wzrost przywozu obuwia sportowego w stosunku do produkcji krajowej tego obuwia. W roku 1997 w porównaniu z rokiem 1996 wzrost ten wyniósł 86,6 punktów procentowych dla produkcji łącznie z przerobem uszlachetniającym i 138 punktów procentowych dla produkcji przeznaczonej do sprzedaży.

Mając na uwadze przedstawione powyżej informacje organ stwierdził, iż w okresie badanym 1995—1997:

- istniał producent krajowy obuwia sportowego,
- towar produkcji krajowej był bezpośrednio konkurencyjny w stosunku do towaru wskazanego przez skarżących,
- przywóz obuwia sportowego sprowadzanego przez skarżących z Chińskiej Republiki Ludowej wzrastał w stosunku do wielkości produkcji krajowej obuwia sportowego.

Tym samym wypełniono szczegółowe zalecenia Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W toku ponownego rozpatrzenia sprawy nie było możliwe natomiast dokonanie szczegółowej analizy czynników szkody wymienionych w art. 17 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny wyłącznie w odniesieniu do sytuacji przemysłu krajowego produkującego obuwie sportowe bezpośrednio konkurencyjne w stosunku do obuwia sportowego importowanego przez skarżących. Przeszkodę stanowi

brak danych odnoszących się do odległego okresu (około 5 lat), co jest także związane z faktem, iż jedyny producent obuwia sportowego znajduje się obecnie w upadłości (data ogłoszenia upadłości: 27 sierpnia 1998 r.) i zgodnie z informacją przekazaną przez syndyka nie istnieją już zarchiwizowane dokumenty dotyczące większości wskaźników ekonomicznych opisujących ówczesny stan przedsiębiorstwa (z wyjątkiem przekazanych danych dotyczących cen i wielkości produkcji).

Ponadto zdaniem organu, analiza taka jest niecelowa, gdyż w toku postępowania zakończonego decyzją z dnia 6 stycznia 1999 r. wszystkie czynniki szkody zostały przeanalizowane w odniesieniu do całego przemysłu krajowego produkującego towar objęty postępowaniem, zaś w uzasadnieniu wyroku Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż „(...) *w razie potrzeby wymienione ustalenia* (tj. wpływ przywozu realizowanego przez skarżących na sytuację producentów krajowych towaru bezpośrednio konkurencyjnego i związku przyczynowego pomiędzy przywozem przedmiotowego towaru na polski obszar celny a sytuacją krajowych producentów towaru bezpośrednio konkurencyjnego) *mogły objąć cały asortyment towaru objętego postępowaniem ochronnym*”.

Należy podkreślić, że reguły dotyczące postępowania ochronnego przed nadmiernym przywozem (zarówno krajowe, jak i wynikające z Porozumienia WTO) nie wymagają oddzielnej analizy importu i szkody w stosunku do poszczególnych asortymentów towaru objętego postępowaniem, o ile mamy do czynienia z towarem podobnym lub bezpośrednio konkurencyjnym.

Mając powyższe na uwadze, objęcie środkiem ochronnym obuwia wskazanego przez skarżących było zasadne.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy na podstawie art. 53 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270) skarga do Wojewódzkiego Sądu Admini-

stracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia decyzji. Skargę wnosi się na podstawie art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi za pośrednictwem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

w z. J. Piechota